

punkter, og i den Tro, at Vælgerne ville støtte os, der holde fast ved Venstres gamle Standpunkt i saa Henseende.

Jeg skal da gøre opmærksom paa, at vi have i Virkeligheden meget stærke Udtalelser imod Brændevinsskatten fra Venstre forhen. Det er, som jeg nævnte før, blevet sagt, det skrives i Aviserne, og det siges paa Møder, at Venstre har aldrig principielt været imod Brændevinsskatten. Jeg skal her minde om, at Tauber, der gennem mange Aar stod som Venstres anerkendte Ordfører i Toldsager og alle Steder, hvor der var Tale om indirekte Skatter eller Afgifter, og som blev fulgt af Venstre, der havde udmærket Tillid til Tauber, i Samlingen 1886—87 udtalte: „Som bekendt er Folketinget principielt imod en saadan Forhøjelse af Brændevinsskatten”. Forhøjelsen af Brændevinsafgiften var den Gang foreslaaet til 3 Øre pr. Pot, og herom sagde Tauber altsaa, at Folketinget er som bekendt en principiel Modstander af en saadan Forhøjelse. Nu er der Tale om en 7. Gange saa stor Forhøjelse, og jeg skulde mene, at man kunde have Ret til at minde om disse Taubers Ord, naar denne Forhøjelse er foreslaaet af det nuværende Folketingsflertals Regering og har faaet Tilslutning fra det nuværende Folketingsflertal.

Jeg skal ikke minde om den højtærede Finansministers Udtalelser angaaende Brændevinsskatten, thi det er en Gang den højtærede Finansministers bedrøvelige Skæbne, at han nu om Stunder skal handle imod sin egen Fortid overalt, hvor han paa nogen Maade kan faa Lejlighed dertil. Jeg tror, man med Rette kan ræsonnere saaledes om den højtærede Finansminister: Han har før været imod en Sag, altsaa maa han nu være for den. Han har til de forskellige Tider de mest modsatte Standpunkter, men den — jeg havde nær sagt — Højtidelighed og efter min Mening noget mærkelige Saglighed, hvormed han til de forskellige Tider forsvarede disse modsatte Standpunkter, er lige uforanderlig. Jeg vil ikke gøre noget Forsøg paa overfor den højtærede Finansminister at opfriske hans egne Ord fra tidligere Tider, for jeg har faaet den Opfattelse af den højtærede Finansministers Politik, at der skal adskilligt mere end hans egne Ord til at binde ham fast til et Standpunkt. Derimod skal jeg minde om, hvad andre have sagt om dette Spørgsmaal.

Jeg skal saaledes minde om, hvad den højtærede Finansministers meget nære politiske Meningsfælle og forhenværende Fører

har udtalt om Brændevinsafgiften. Frede Bojsen saa ikke paa den indirekte Skat som en Skat, der kunde være en ganske rar og behagelig Skat, som man egentlig ikke kunde have noget videre imod, for han lagde i høj Grad Vægt paa, om de Skatter, der blev lagte paa Befolkningen, ramte Folks Evne til at betale, og Bojsen udtalte da i Samlingen 1893—94 følgende, den Gang Forslaget om Forhøjelse af Brændevinsafgiften var til Behandling i Folketinget: „Der er ingen Tvivl om, at hvad der end kan siges til Gunst for en Brændevinsskat, er den ikke baseret paa de Regler, der rent økonomisk og fiskalt set svare til en retfærdig Fordeling. Den er ikke baseret paa Skatteevnen.” I det Øjeblik Bojsen siger dette — lad mig sige: maaske indrømmer dette —, maa vi ogsaa være paa det rene med, at det er ikke en Skat, som et Parti, der kalder sig Venstre, burde kunne give sin Tilslutning. Det forekommer mig egentlig ogsaa som en af de noget mærkelige Ting ved denne Behandling, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), der ellers plejer at være et saa trofast Medlem her i Tinget, ikke er til Stede under disse Skattelovforhandlinger. Men han kan jo have sine Grunde til at være fraværende, og det tilkommer ikke mig at afgøre, med hvilken Ret han er det. Men man kunde dog tænke sig den Mulighed, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, der har taget meget bestemt og klart Standpunkt forhen til Spørgsmaalet om Brændevinsskattens Forhøjelse, ikke netop vilde føle nogen Glæde ved at høre disse Udtalelser citerede nu, da han staar som Formand for det Parti, der skal gennemføre en saa stor Forhøjelse som den foreslaaede.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udtalte i 1894, da det af mig før refererede Lovforslag af Estrup var til Behandling: „Men naar Agrarerne ville have udjævnet Mistforholdet mellem Skattepligten og Skatteevnen, kunne de paa ingen Maade bruge dette Forslag, thi dette Forslag er netop af denne Art, at vi ingen Skat have, som kan stilles ved Siden af Brændevinsskatten og i højere Grad end den ramme der, hvor der er mindst Skatteevne”. Det er en udmærket god Udtalelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing. I Tilfælde af, at det ærede Medlem skulde holde fast ved denne Udtalelse endnu, vil det være ham umuligt at stemme for den Forhøjelse af Brændevinsskatten, som der foreligger Forslag om.